

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **M. B.**, v řízení zastoupeného Mgr. Daniele Keprtou, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Masná 4, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Ostrava** se sídlem Ostrava-Přívoz, nám. Sv. Čecha 8, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7.7.2010 č.j. 4241/2010-140100-21 a č.j. 4242/2010-140100-21,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou neobsahující ani jediný žalobní bod podanou k soudu dne 1.9.2010 domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2010 č.j. 4241/2010-140100-21 a č.j. 4242/2010-1401-21..

Soud zjistil, že obě napadená rozhodnutí byla žalobci doručena prostřednictvím jeho zástupce do datové schránky zástupce (Mgr. Daniela Kepřty, advokáta, ID vtis82) dne 7.7.2010.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Podmínkami řízení se rozumí podmínky, za nichž soud může rozhodnout ve věci samé. Nedostatek některé podmínky nebo její zánik v průběhu řízení má

procesní následky odvislé od toho, zda jde o nedostatek podmínky odstranitelný či neodstranitelný. Vždy však nedostatek některé z podmínek řízení způsobuje, že soud nesmí vydat meritorní rozhodnutí, dokud nebude odstraněn. Podmínkami řízení jsou tedy takové podmínky, bez jejichž existence nemůže dojít k rozhodnutí ve věci samé.

V důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.]. Přitom zákon stanoví, že žaloba musí vždy obsahovat alespoň jeden žalobní bod (§ 71 odst. 2 s.ř.s.). Pokud žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to jedině ve lhůtě pro podání žaloby. Po marném uplynutí lhůty k podání žaloby se absentující žalobní body stávají neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.10.2003, č.j. 2 Azs 9/2003 - 40, publikovaný pod č. 113/2004 Sb. NSS). Soud není povinen v těchto případech vždy vyzývat žalobce k odstranění takové vady žaloby podle § 37 odst. 5 s.ř.s., neboť – takto široce pojmáná – povinnost soudu by zjevně odporovala zmíněné zásadě dispoziční a rovněž zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je tento typ řízení koncipován.

Uvedené zásady ovládající správní soudnictví (byť ještě v době před přijetím soudního řádu správního) prošly úspěšně rovněž testem ústavní konformity, kdy Ústavní soud ČR v nálezu ze dne 27.6.2000, sp. zn. Pl. ÚS 12/99 (<http://nalus.usoud.cz>) uvedl, že *„...každé ustanovení, které tím, že formalizuje řízení ve správním soudnictví, stanoví de facto meze přístupu k soudu, tedy meze jednoho ze základních ústavních práv – práva na soudní ochranu. Všechna taková ustanovení ... je proto nezbytné vykládat v duchu čl. 4 odst. 4 Listiny, tedy při aplikaci takových ustanovení šetřit podstatu a smysl základních práv a svobod. ... Ústavní soud tedy posuzuje napadené ustanovení jako interpretovatelné v ústavních mezích, neshledal v něm zakotvenou ‚dispoziční zásadu‘, resp. princip koncentrace řízení ve správním soudnictví neústavní, neboť, i když může být kritizován za to, že se vzdaluje zásadě materiální pravdy, nelze nevidět, že především a zcela nepochybně napomáhá k naplnění ústavního práva na projednání a rozhodnutí věci v přiměřené lhůtě, resp. bez zbytečných průtahů (čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 38 odst. 2 Listiny)“.*

Podle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Zmeškání lhůty nelze prominout.

Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 7.7. 2010. Žalobce podal žalobu, která neobsahovala žádný žalobní bod (tzv. blanketní žaloba) k elektronické přepravě do datové schránky soudu dne 1.9.2010, tj. ve lhůtě pro podání žaloby, přičemž uvedl, že *„bližší doplnění žaloby předloží (...) soudu v dodatečné lhůtě čtrnácti dnů od doručení žaloby soudu“.* Do uplynutí 2-měsíční lhůty k podání žaloby (7.9.2010 – úterý, 23:59:59) nebylo žádné další podání v této věci k soudu podáno.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 7. října 2010

Za správnost vyhotovení:
Marcela Jánová

JUDr. Monika Javorová, v. r.
předsedkyně senátu